CASTELLFOLLIT DE LA ROCA

Damunt la cinglera s'arrengleren les cases penjades, amb l'església vella en un extrem. Com un tren de vapor en via morta.

És un poble molt especial, particular. Amb només setanta hectàrees, és el segon municipi territorialment més petit de Catalunya. Està dins de la zona de protecció del Parc Natural de la zona volcànica de la Garrotxa, i també està inclòs dins del PEIN (Pla Especial d'Interès Natural).

El Sr.Coromina, fill de Castellfollit, sap tot el carburant que necessita la maquinària municipal. El problema és que no hi ha prou estacions de servei per a fer-ne el proveïment. Un alcalde que no tingui il·lusió està perdut. **Els alcaldes dels pobles petits tenim la sensació que no se'ns valora prou. Amb un pressupost ordinari de cinquanta-dos milions, hem de tancar el pressupost de l'any anterior per fer una modificació de crèdits i veure de quants diners sobrers disposem per fer alguna cosa. Porto set anys a l'alcaldia. La gent vota la persona i no pas el programa. Aquí al poble em tenen confiança i m'expliquen els problemes al carrer. La feina d'un alcalde s'allarga vint-i-quatre hores al dia**.

La major part de la gent de Castellfollit treballen a les tres o quatre indústries locals, i la resta, treballen a Olot i als polígons industrials que hi ha en un radi pròxim. **Castellfollit de la Roca no te indústria ni possibilitats de tenir-ne donada la seva poca extensió territorial. És un poble que ha de potenciar els seus serveis. La població havia anat minvant fins que fa cosa de dos anys que estem mantenint un creixement estable**.

Hi ha els embotits de can Sala, de tota la vida, que són la potència alimentària de la vila i que acaben de celebrar els cent cinquanta anys d'activitat de la família amb la inauguració del museu de l'embotit. També hi ha una fàbrica de galetes, adoberies, tèxtil, construcció i l'única pedrera basàltica de l'Estat. Es terra d'adob per una sanejada activitat laboral, amb un 'ndex d'atur baix'ssim, i una raonable renda pr càpita.

Aquesta comarca no ha patit les crisis econòmiques d'altres contrades, aquí l'economia sempre ha estat molt diversificada. L'única cosa que hem notat ha estat l'arribada de tres famílies de color. Són bona gent, en aquest aspecte no tenim cap problema.

Potser perquè els terratrèmols ja els varen passar al segle XV. Potser perquè hi va haver les revoltes dels remences en aquest mateix segle. Potser perquè a la fi de la Guerra dels Segadors, les forces franceses hi foren derrotades. És com si ara hi hagués tot el silenci acumulat de totes les batalles passades. No pas totes són passades.

Hi ha dies que em sento estressat. Veig que són tantes, les mancances... Si tingués el Sr. Pujol al davant, li demanaria un finançament més raonable pels municipis. Greuges comparatius? Home, jo sóc de Convergència i em sento ben tractat per la Generalitat, però és que hi ha una cosa, i és que fer obres no costa gaire, el que costa és mantenir-les.

Ipsam rupem de Castrofollit in Bisullunense, és, diguem-ne, la primera menció lítica de la vila. Fa referència a un primitiu castell situat al terme de Sant Joan les Fonts. Vescomptats i baronies van succeir els avatars dels vilatans. Ara en són unes altres les històries, però els vilatans sembla que no puguin quedar-se a casa seva. **Tenim una població molt envellida perquè el jovent ha anat marxant. Els que han fet estudis superiors, aquí no troben feina, i els que es casen per formar una nova família, tenen problemes d'habitatge. Ara, el pla de l'habitatge, que estava aturat per culpa de la carretera, s'està desencallant de mica en mica**.

El reclam ja el tenen. És el barri vell: la cinglera basàltica, les cases suspeses, l'església vella restaurada, els carreres arreglats i tota una sèrie d'activitats que estan intentant dur a terme. A l'hivern, hi ha la neu a menys d'una hora; a l'estiu, hi ha la platja a quatre passes. Són les distàncies del nostre país,tot ens queda a l'abast. Hi ha coses, tanmateix, que s'allunyen obstinadament de l'abast. **Jo no em queixo de l'Administració, però no et regalen res. Si la gent no demana, ells no vénen a veure't. Establertes les prioritats, has d'anar de conselleria en conselleria. Si la gent ens vota és perquè fem bé la feina, en canvi, tinc la sensació que ens tenen poca confiança, als alcaldes**.

El Sr. Coromina té una feina de representant que no el lliga a un horari. Els lligams els té amb la seva gent. Tenim el tema de les escoles solucionat i, per l'"ESO, els alumnes hauran d'anar a Olot, que és cap de comarca. **Tenim dispensari municipal, biblioteca, un centre cívic, i ara estem remodelant una antiga cooperativa que serà una mena d'hotel de les nostres deu o dotze entitats culturals i esportives**.

El senyor batlle no trobarà cap oposició perquè, senzillament, no en té. Tres últimes candidatures úniques, de CiU. Tot l'equip municipal duu la mateixa ensenya. L'entorn comarcal s'adscriu majoritàriament a CiU. I ara, la paradoxa: **com a alcalde, em sento petit, petit, és un sentiment que tinc**.

Moisès Coromina Soler - Castellfollit de la Roca - 1.006 hab. (la Garrotxa)